

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Jette Gottlieb (EL)
Jette.gottlieb@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2020 - 2357
17. december 2020

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 15 (L 105), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jette Gottlieb (EL).

Spørgsmål nr. 15:

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. 4 oplyse, hvilke empiriske erfaringer med forhøjelser af pensionsalderen i Danmark, der giver anledning til at forvente en stigning i den gennemsnitlige arbejdstid for 68-årige personer, når pensionsalderen forhøjes i 2035?”

Svar:

Jeg har indhentet bidrag fra Finansministeriet, der oplyser følgende:

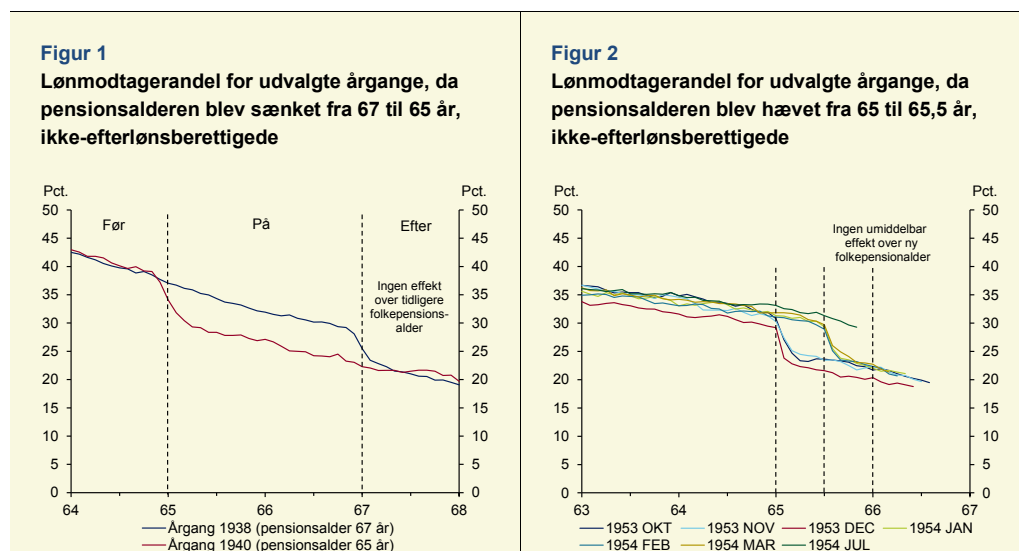
”Den gennemsnitlige arbejdstid blandt personer i ordinær beskæftigelse er generelt højere end blandt personer i støttet beskæftigelse på samme alderstrin. Således arbejder beskæftigede folkepensionister i gennemsnit færre timer pr. person end beskæftigede, der ikke modtager folkepension.

Når folkepensionsalderen forhøjes fra 68 år til 69 år i 2035 indebærer de anvendte fremskrivningsprincipper i de mellemfristede fremskrivninger dels en stigning i andelen af beskæftigede 68-årige, dels en stigning i andelen af beskæftigede 68-årige, der er i ikke-støttet beskæftigelse. Dermed skønnes det, at den gennemsnitlige arbejdstid blandt de beskæftigede 68-årige øges.

Det empiriske grundlag for beskæftigelseseffekten af at ændringer i folkepensionsalderen er senest dokumenteret i notatet *Regneprincip for arbejdsudbudsvirkning af ændret pensionsalder og levetid* (2020). I notatet undersøges effekten af at sænke folkepensionsalderen fra 67 år til 65 år i 2004 i forbindelse med *Efterlønsreformen* (1999) samt af at forhøje folkepensionsalderen fra 65 år til 65½ år i 2019 og fra 65½ år til 66 år i 2020 som besluttet med *Aftale om senere tilbagetrækning* (2011).

For de ikke-efterlønsberettigede ses det, at tilbagetrækningen på folkepensionsalderen rykker med, når folkepensionsalderen ændres, jf. figur 1 og figur 2. Det medfører en

stor beskæftigelseseffekt på de ældre, som ligger mellem den tidligere og den nye folkepensionsalder, mens der er en beskedne effekt af at ændre folkepensionsalderen på de øvrige alderstrin.

Anm.: Beskæftigelsesfrekvensen er beregnet på baggrund af lønmodtagerbeskæftigelse og indeholder derfor ikke selvstændige. I figur 2 er det er alene personer, der er født i henholdsvis oktober, november, december og januar måned, der er medtaget. Efterlønsberettigelse er fastsat på baggrund af oplysninger om efterlønsbeviser, fradrag for indbetalinger af efterlønsbidrag, samt udbetalinger af efterløn.

Kilde: Danmarks Statistiks lønmodtagerbeskæftigelse (MIA og BFL).

Det skal dog bemærkes, at figur 1 viser effekten af at sænke folkepensionsalderen med 2 år for gruppen af ikke-efterlønsberettigede i årgang 1938 og 1940, som udgjorde en lille og selekteret gruppe. Endvidere viser figur 2 kun de foreløbige og endnu ukomplette erfaringer med at hæve folkepensionsalderen fra 65 år til hhv. 65½ år i 2019 og 66 år i 2020.”

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard